Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: ”Clara Raphael”, i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 223. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403938974224.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Efter det sidste Feberanfald var den Syge længe i Besiddelse af hele sin Aandsklarhed og Bevidsthed. Hun talte meget med Frank, og aldrig havde hendes rene Følelse og sjeldne Dybsindighed glimret herligere end i de tillidsfulde og begeistrede Ord hvormed hun omtalte sin Død, og det Liv hvorpaa hun troede. Men henimod Skumringen blev hendes Aandedrag igjen uroligt, Blikket stirrede vildt op i Luften, og den blussende Feberrødme udbredte sig hurtigt over hendes Kinder for at efterlade en dødelig Bleghed. Det var tydeligt at hun kjæmpede med ængstende Følelser. Pludselig reiste hun sig op i Sengen og udbrød i Vildelse: »Jeg bliver saa forunderlig tilmode - er det allerede Døden? - I er dog alle hos mig -jeg kan ikke see! Er det dig, Viggo, som holder min Haand? Hold den fast - der er ingen Synd deri! Det var Livet, der skilte os ad - derfor døer jeg jo. Jeg frygter!« - udbrød hun skjælvende af Angst - »jeg - døer! O, hold mig fast - lad mig ikke synke ned i det dybe - evige Mørke - i Dødens Kulde! Naade - frels mig Gud af denne Elendighed! Lys!« vedblev hun jublende - »det lysner for mine Øine - det straaler, det varmer - det trænger ind i mine Øine, i mit Hjerte! Lys i Dødens Mørke! hører I - *det* er ingen Løgn - der er en Sol i Aandens Rige! See derop Tyra, hvor Englenes Øine skinne som Stjerner - det er Kjærligheden der har tændt disse Straaler! - Jeg seer en Verden af Glæde og Fred -jeg seer Kirken bygget af levende Sjæle! Hører du Sangen - o, mange Salige synge nu med Guds Engle, som har grædt paa Jorden! - Men hurtigt afløstes disse salige Drømme af en vild og sønderrivende Angst: Du havde Ret - Viggo! der er et Svælg mellem Himlen og Jorden - der er ingen Bro over den sorte Flod hvis Bølger allerede væde mine Fødder - og jeg styrter derned, hvis I ikke holde mig fast! Slip mig ikke! Hvor jeg seer hen, vælte de sorte Bølger sig foran mig -jeg seer Menneskeøine stirre op fra Dybet - det er græsseligt! Der er Ild dernede - naar jeg lukker mine Øine slaae de røde Luer iveiret omkring mig - Frelser, du som døde for os - grib mig i dine Arme, lad mig ikke styrte ned i 224 den evige Ild! Hvem talte - gjentog nogen mine Ord? Ak nei - det var mig selv, der istemte det Hjerteskrig der klinger fra Dybet! »Nei« - var der En som sagde nei til Døden, naar den knuger Offeret i sin Favn - o, da maa det være ham der døde for vore Synder! Er du her - da frels os - o, frels os alle - lad os ikke dø med Paradiset for Øie! Naade - Jorden brister under mine Fødder - forlad os vor Skyld! - »Ja!« - høre I Elskede, det Ja - Englene gjentage det jublende i Chor - Paradiset gjenlyder deraf- mit Hjerte - - - Bølgerne bruse - men han gaaer sikker over Vandet - Flammerne slaae iveiret, men de berøre ikke den Renes Fod, og mig løfter han høit mod Himlen paa sine Arme! Det er rædsomt at see derned - jeg svimler - hold mig fast, trofaste Kjærlighed! - Strømmen bruser under os - dernede brænder den evige Ild - men jeg hviler - tryg - ved den evige *Kjærligheds* Hjerte!« - Minona sank tilbage, og laae et Øieblik stille med et forklaret Udtryk i det elskelige Ansigt. Derpaa reiste hun sig endnu engang og udbrød jublende: »Græd ikke, I Elskede! det er saligt at føle hvad jeg nu føler - *Livet!«* - Ingen Lyd kom mere over Minonas Læber - hun sank død tilbage i Viggos Arme.